

Моя дочка Україна

Кузьма Скрыбін

На твоїй ніжній дитячій долоньці
Я роздивляюсь дороги, якими ти входиш
Тихенько
В круті лабіринти невідомих історій.

На твоїй ніжній дитячій долоньці
Всі лінії долі розходяться і зливаються ріками в море широке твоєї любові.

Виростай, виростай — частинка мого серця,
Зацвітай, зацвітай — мого життя деревце.
Виростай, виростай, маленька Україна,
Я з тобою — я тут — ти рідна моя дитина...

Виростай!..
Виростай!..

В твоїх бездонних дитячих очках я бачу промінчики сонця, які підсвітять тобі неznані дороги.
В твоїх бездонних дитячих очках я бачу себе,
Знов такого малого-малого,
І хочу рости в морі твоєї любові.

Виростай, виростай — частинка мого серця,
Зацвітай, зацвітай — мого життя деревце.
Виростай, виростай, маленька Україна,
Я з тобою — я тут — ти рідна моя дитина...

Виростай, кохана пташка — сили набирай,
Не шкодуй платити людям — ти запам'ятай.
Виростай з гніздечка свого — різні будуть дороги,
Ти свою шукай!..